

UDK 808.62-316.4

Izvorni znanstveni članak

Primljen 27. I. 1997.

Milica Mihaljević

Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje, Zagreb

NATUKNICA U TERMINOLOŠKOM RJEČNIKU

U radu se govori o odabiru i uspostavi natuknica u terminološkom rječniku. Određuje se što je to natuknica u terminološkom rječniku za razliku od natuknice u općem rječniku. Analiziraju se ovi problemi:

- odabir natuknica — trebaju li u terminološkom rječniku natuknice biti samo nazivi odredene struke (struku navedene u nazivu rječnika i eventualno srodnih struka) ili natuknice mogu biti i riječi općega jezika koje mogu olakšati korisniku čitanje literature?
- obradba višečlanih naziva — navode li se višečlani nazivi kao natuknice ili podnatuknice?
- redoslijed natuknica (abecedni ili sustavni)
- odnos prema normativnosti — (navođenje ili nenavođenje natuknica koje autori ne preporučuju)
- navođenje različitih vrsta riječi u istoj ili u dvije natuknice.

Uvod

Problem uspostave natuknice razrađen je u prvom redu na primjeru nekolicine informatičkih i elektrotehničkih rječnika. U nekim su slučajevima navedeni i primjeri iz rječnika drugih struka. Budući da način leksikografske obradbe, pa i izbora natuknica ovisi o vrsti rječnika, ovdje su ukratko prikazani osnovni izvori iz kojih je uzet najveći broj primjera.

1. Andrija Šijak, Darko Lončarek: *Informatički rječnik*. Tiskara Varteks, Varaždin 1993. 162 str.

Rječnik je objasnidbeni, a katkad i prijevodni, sadrži hrvatske natuknlice porедane abecednim slijedom, ponegdje engleske istovrijednice (ekvivalente), hrvat-

sku definiciju te katkad objašnjenje ili primjer. Rječnik je i leksikografski i stručno veoma loš, ali je baš zbog toga zanimljiv za ovu temu.

2. Miroslav Kiš, Joško Buljan, Sanja Vuković, Ozren Anić: *Englesko-hrvatski informatički rječnik s računalnim nazivljem*. Školska knjiga, Zagreb 1993. 473 str.

Englesko-hrvatski informatički rječnik s računalnim nazivljem prijevodni je i objasnidbeni rječnik uz elemente enciklopedičnosti (objašnjenja te osobna imena kao natuknice). Obuhvaća nazive iz: automatike, baza podataka, brojevnih sustava, elektronike, elektrotehnike, fizike, informacijskih i dokumentacijskih sustava, računalnoga knjigovodstva, komunikacije, lingvistike, logičkih sklopova, logike, matematike, računalne memorije, mikroprocesora, mjernih jedinica itd. Rječnik sadrži engleske natuknice poredane abecednim slijedom, terminološke i uporabne odrednice, hrvatske istovrijednice (ekvivalente), hrvatsku definiciju te katkad objašnjenje ili primjer kao i uputnice na druge natuknice u rječniku.

3. Stjepo Vojvoda: *Hrvatsko-engleski informatički rječnik* (radni materijal)

Englesko-hrvatski informatički rječnik S. Vojvode još nije objavljen. To je dvojezični, prijevodni rječnik. Rječnik obuhvaća oko 20 000 informatičkih naziva, te riječi općega jezika, frazema i izričaja koji se često rabe u informatičkim tekstovima. Najveći se dio gradi odnosi na elektroničku obradbu podataka, pohranu, dohvati i prenošenje obavijesti dok se manji dio naziva odnosi na rubna informatička područja: dokumentalistiku, knjižničarstvo, tiskarstvo, reprografiju, mikrografiju, znanstveno-stručni rad itd. Taj je rječnik zanimljiv za ovu temu jer uz nazive navodi i općejezično značenje riječi te navodi i mnoge riječi općega jezika kao natuknice. Rječnik je namijenjen u prvom redu onima kojima jezik natuknice, engleski, nije materinski (u prvom redu studentima), te navodi i riječi općega jezika za koje autor smatra da bi mogle olakšati služenje stručnom literaturom.

4. Anuška Štambuk (i dr.): *Rječnik elektronike: englesko-hrvatski i hrvatsko-engleski*. Logos, Split 1991. 777 str.

Rječnik je prijevodni englesko-hrvatski i hrvatsko-engleski, a navodi i fonetsku transkipciju engleskih natuknica. Namijenjen je stručnjacima i studentima elektrotehnike, te svima kojima je pomoć potrebna u prevodenju stručnih tekstova.

5. Stefan Rittgasser, Jutta Rittgasser: *Njemačko-hrvatski računalni rječnik*. Školska knjiga, Zagreb 1996. 170 str.

Njemačko-hrvatski računalni rječnik prijevodni je rječnik. Obuhvaća 9000 natuknica na njemačkom jeziku te njihove istovrijednice na hrvatskom jeziku. Rječnik ne navodi definicije ni objašnjenja. Namijenjen je širokom krugu korisnika koji se služe literaturom na njemačkom jeziku (prevoditelji, studenti, inženjeri). Osim računalnog nazivlja rječnik navodi i nazive srodnih struka (matematike, logike, elektronike). Kao nedostatak rječnika možemo navesti činjenicu da rječnik ne

navodi ni definicije ni engleske istovrijednice, što može otežati razumijevanje. Neosporno je da je u računalstvu engleski temeljni jezik te da je svaki pojam prvo dobio naziv na engleskom jeziku, a tek tada istovrijedne nazine na ostalim jezicima.

Razradba građe

Terminološki rad obuhvaća dva glavna zadatka:

- a) prikupljanje i usustavljanje građe
- b) obradbu građe.

Pošto je građa prikupljena i sređena, pristupa se njezinoj obradbi. Obradba počinje uspostavom natuknica. Svaki naziv ima dvije strane, pojam koji označuje i jezični izraz kojim se taj pojam označuje. U rječniku se taj jezični izraz naziva natuknica (nj. *Schlagwort, Stichwort*, e. *entry word*). Natuknica služi kao naslov rječničkoga članka. Uspostava natuknice jedan je od najsloženijih poslova pri izradbi rječnika. O tom je problemu u općim rječnicima iscrpno pisala B. Tafra (1994).

Međutim, čini se da terminološki rječnici imaju neke svoje posebne probleme i uobičajene načine njihova rješavanja.

To se posebno odnosi na odnos prema natuknicama većim od riječi te na odbir i slijed natuknica. B. Tafra (1994:300) kaže: »Temelj svakomu leksikografskom razmatranju mora biti odgovor na pitanje što se u rječniku na lijevoj stani nalazi: riječ, leksem, leksička jedinica, odnosno što je zapravo rječnička osnovna jedinica.« Odgovor na to pitanje (ili analizu nemogućnosti odgovora na njega) možemo potražiti u navedenom radu B. Tafre. Ovdje ćemo analizu započeti odgovorom na pitanje: Što se nalazi na lijevoj strani u terminološkom rječniku? Na to pitanje najjednostavnije možemo odgovoriti – naziv.

Naziv je definiran kao riječ ili skupina koja točno označuje određeni pojam u znanosti, tehnici ili umjetnosti¹. Tom je definicijom naznačen smjer rješavanja postavljenoga pitanja. Naziv može biti *skupina*, dakle može biti veći od razine riječi. Na pitanje odnosa natuknica i riječi razni rječnici pružaju različite odgovore. Postoje dvije mogućnosti:

1. natuknica je uvijek i isključivo jedna riječ i
2. natuknica ne mora biti uvijek jedna riječ.

Prvi je pristup gotovo nemoguće provesti bez izuzetka.

Ako natuknica nije uvijek riječ, moguće je:

1. da se kao natuknica javljaju jedinice više od riječi (skupine, sveze)
2. da se kao natuknica javljaju jedinice niže od riječi, npr. vezani leksički morfemi (*mikro-, makro-, pseoudo-, poli-, -teka*) itd.

¹ Usp. ISO 704 (1987) *Terminološka načela i metode*.

Gotovo svi rječnici katkad upotrebljavaju višečlane (višerječne) natuknice. Razlikuju se po tome jesu li višečlane natuknice rijetki izuzeci ili gotovo jednako česte kao i jednočlane natuknice. Opći rječnici često imaju gotovo isključivo jednočlane (jednorječne) natuknice. U takvima se rječnicima višečlane natuknice nalaze kao podnatuknice pod jednočlanom natuknicom². Terminološki rječnici, i objasnidbeni i prijevodni, u pravilu imaju višečlane natuknice. *Informaticki rječnik* (Šijak, Lončarek) samo na jednoj proizvoljno odabranoj stranici navodi natuknice *Koncept dvojnog komplementa*, *Konfiguracija memorije*, *Konkurentna obrada*, *Konkurentno programiranje*, *Konrad Zuse*, *Konstruiranje i projektiranje pomoći računala*. Rječnik A. Štambuk i suradnikā već u uvodu ističe: »Većinu natuknica čine višečlani leksički skloovi, najčešće leksikalizirani do te mjere da čine posebne značenjske jedinice.« U rječniku su potvrđene natuknice (*akceptor-ska primjesa*, *akumulatorski članak*, *akumulirajuća pobuda* itd.). Dapčev rječnik (1970) bilježi natuknice *Lavalova sapnica*, *laneno ulje*, *lavinska dioda*, *Leblancov spoj* itd. *Rječnik sociologije i socijalne psihologije* bilježi natuknice *akcija komuniciranja*, *akcidentalna greške*, *fratralna polianandrija* itd. *Računarski rječnik* ima natuknice *analogno predstavljanje*, *baza podataka*, *programska podrška* itd. Red riječi u natuknici u pregledanim terminološkim rječnicima uvijek je onakav kakav je u uporabi, npr. *mjerni instrument*, a ne *instrument, mjerni*.

Držimo li se dosljedno načela da je natuknica uvijek naziv, kao natuknice se ne bi smjele pojavljivati jedinice niže od riječi. U nekim se pregledanim rječnicima one ipak pojavljuju. Tako se npr. u rječniku Štambuk (1991) nalazi natuknica *micro- – 1. mikro...* (predmetak jedinicama značenja 1.E-6), *2. mikro-* (predmetak značenja vrlo mali) i *pseudo-* lažan, *pseudo-*³. Čini se da su takve natuknice katkad potrebne i korisne jer doprinose ekonomičnosti rječnika, pa se njihovo uvrštavanje u rječnik, bez obzira na formalnu nedosljednost, ipak može dopustiti.

U nazivlju kakve struke višečlani nazivi imaju isti položaj u pojmovlju i istu funkciju kao i jednočlani (jednorječni) nazivi, što opravdava takav leksikografski pristup.

Drugi je važan problem i problem odabira natuknica. S tim u vezi postavljaju se tri pitanja:

1. Jesu li u terminološkom rječniku natuknica samo nazivi (strukte kojoj je rječnik posvećen te srodnih struka) ili i riječi općega jezika koje se često pojavljuju u znanstvenim i stručnim tekstovima? To se pitanje u prvom redu odnosi na prijevodne rječnike. U terminološkom rječniku natuknica bi u načelu trebale biti na-

² O višerječnim natuknicama u općem rječniku usp. Mihaljević 1991.

³ Zanimljivo je da u istom rječniku nema natuknica *macro-*, već samo *macro assembler*, *macro command*, *macroinstruction*, *macro programming*, *macroscopic*.

zivi, a ne riječi općega jezika. Od toga se načela ipak katkad može odstupiti. Ako je rječnik prijevodni (npr. englesko-hrvatski) i namijenjen u prvom redu onima kojima prvi jezik (jezik natuknice) nije materinski, mogu se navoditi i neke riječi općega jezika koje bi mogle olakšati služenje stručnom literaturom. Međutim, pri tome treba imati jasne kriterije jer terminološki rječnik ne može imati rječnik općega jezika kao svoj podskup. Tako su se u radnoj verziji rječnika S. Vojvode našle nepotrebne natuknice kao *bird*, *blackbird*, *art library*, *black-and-white television* itd. Te riječi nikada nisu računalni nazivi ni nazivi srodnih struka, a nisu ni češće u informatičkoj literaturi od bilo koje druge riječi općega jezika. Riječi se općega jezika u terminološkom rječniku mogu navoditi samo a) ako uz općejezično imaju i terminološko značenje (npr. *bug*, *hardware*, *mouse*⁴) i b) ako se posebno često pojavljuju u nazivlju struke kojoj je posvećen terminološki rječnik, npr. u informatičkom rječniku se mogu nalaziti riječi *ability*, *accept*, *available*, *compare*, *divide*, *film*, *internal*, *obtain*. U *Informatičkom rječniku* M. Kiša zabilježene su natuknice *available* i *compare*, ali bez definicija, već se samo uz njih bilježi prijevodna istovrijednica. Uz natuknice *film* i *internal* navedene su i definicije. Ostale ovdje navedene riječi taj rječnik ne bilježi. Riječi koja ne zadovoljava ni jedan od tih dva kriterija nije mjesto u terminološkom rječniku. Potpuno je nejasan izbor natuknica u *Informatičkom rječniku* A. Šijaka i D. Lončareka, u kojem npr. možemo pročitati da je *Laik* »čovjek nevjesteš kojoj struci, nestručnjak, redovnik-brat, koji nije svećenik, vjernik-savjetnik« te da je *Kulak* »Bogati seoski lihvar, protivnik kolektivizacije«.

2. Jesu li u terminološkom rječniku natuknice samo preporučeni nazivi ili svi nazivi koji se mogu naći u literaturi?⁵ Naziv koji se ne preporučuje može biti i natuknica, ali se tada uz njega ne navodi definicija ni istovrijednice već se on uputnicom *v.* ili *strelicom* → upućuje na preporučeni istoznačni naziv uz koji se navodi definicija. U *Informatičkom rječniku* A. Šijaka i D. Lončareka istoznačnice se navode potpuno nedosljedno (*Crlač* – crtalo, ploter, *Crlalo* – ploter, a samo pod natuknicom *Ploter* navedena je definicija), pa je korisniku nejasno koji od istoznačnih naziva autori preporučuju. Terminološki rječnik uvijek mora biti normativan, ali mora voditi računa i o jezičnoj praksi. Kao posljedica toga stava katkada je nužno navesti i istoznačne nazive, npr. naziv koji autor preporučuje i naziv koji je ustaljen u praksi, ali autor smatra da nije jezično prihvatljen. Dakle, kao natuknica može se pojaviti i naziv koji se ne preporučuje ali je potvrđen u praksi. Uz njega valja stajati jasna odrednica koja pokazuje da se radi o nazivu koji se ne preporučuje i uputnica na preporučeni naziv. U *Informatič-*

⁴ O tome više vidi u Hudeček–Mihaljević 1996.

⁵ Usp. Mihaljević–Šarić 1995.

kom rječniku M. Kiša natuknica *cross product* strelicom se upućuje na *vector product*, kod koje se nalaze hrvatske istovrijednice i definicija (*cross product* → *vector product*).

3. Trebaju li se osobna imena nalaziti u terminološkom rječniku? Odgovor na to pitanje ovisi o vrsti i namjeni rječnika. Jasno je da se u prijevodnom rječniku ona neće nalaziti. Manji objasnidbeni terminološki rječnici koji navode definiciju, ali ne i objašnjenje, također ne navode osobna imena. Veći i sveobuhvatniji rječnici koji imaju elemente enciklopedičnosti (npr. Kiš: *Neper, John; Peano, Giuseppe; Pascal, Blaise*; Gusić: *ABUL WEFA; ADELARD; BOŠKOVIĆ*) mogu navoditi i osobna imena. Važno je da namjena i vrsta rječnika budu jasno određene te da se problem navođenja imena ne rješava od slučaja do slučaja.

3. Postoji još nekoliko pravila za uspostavljanje natuknica:

1. Natuknica je istakuta posebnom vrstom pisma ili slova, najčešće debelim slovima (**hard copy, hardware reliability**).

2. Natuknicu treba pisati malim slovima (osim natuknica koje moraju imati veliko početno slovo, npr. *Booleova algebra, Parkinsonova bolest, Maschinensprache*). U *Informatičkom rječniku* A. Šijaka i D. Lončareka sve se natuknice pišu velikim početnim slovom, npr. *Abak, Abeceda, Abort*, a ista se pogreška nalazi i u *Filozofiskom rječniku*: *Fideizam, Figure zaključivanja, Fikcija*. U Gušićevu rječniku natuknica su pisane verzalom BROJEVNI SUSTAV; BROJKA; BROJNIK; BOUNCKER; BROUWER; BURGI. Pisanje natuknica malim početnim slovom važno je stoga jer se, ako se sve natuknica pišu velikim početnim slovom ili samo velikim slovima, dio obavijesti gubi, npr. ako u rječniku u kojem su sve natuknica pisane samo velikim slovima, nađemo na natuknicu FORTRAN, ne znamo treba li ime toga jezika pisati fortran, Fortran ili FORTRAN.

3. Iza natuknice nije potrebno pisati zarez (.) ni točku (.) jer je natuknica od ostatka rječničkog članka odijeljena drugim tipom slova. U većini je pregledanih rječnika to načelo provedeno, ali ima i iznimaka. U rječniku A. Šijaka i D. Lončareka iza nekih natuknica nalazi se točka, npr. »*Industrijski kombinat. Zajednica poduzeća u kojoj sirovine ili pomoćni dijelovi služe drugim poduzećima zajednice za proizvodnju*«⁶, dok se iza nekih drugih natuknica nalazi crtica. Masmedijini rječnici iza natuknice pišu zarez.

4. Natuknica je navedena u rječničkom (leksikografskom, kanonskom) liku: imenice u nominativu jednine, pridjevi, pridjevne zamjenice i redni brojevi u nominativu jednine muškoga roda, glagoli u infinitivu, nepromjenjive riječi u potvrđenu liku. Ako je natuknica samo pridjev, njemu odgovara neodređeni lik muškoga roda hrvatskoga pridjeva (npr. *blocked blokirana /ne blokirano/*). Ako natuk-

⁶ To je još jedan primjer potpuno neprimjerena odabira natuknica.

nica ima ustroj *pridjev + imenica*, pridjev je obvezatno određen. Katkad je zbog sadržajnih razloga neophodno da natuknica bude u množini, npr. »*koraci za razvoj programa* (*program development steps*) – definiranje i analiziranje problema, crtanje dijagrama tijeka rješenja problema, pisanje programa u asemblerском jeziku, generiranje strojne verzije programa, ispravljanje pogrešaka u programu i dokumentiranju«. Takvoj natuknici mora odgovarati prijevod (u prijevodnom rječniku) i definicija (u objasnjenjem rječniku) koji su također u množini. Nema razloga za natuknicu »*auxiliary files* – pomoćne datoteke«: treba biti »*auxiliary file* – pomoćna datoteka«⁷.

5. Natuknica smije pripadati samo jednoj vrsti riječi. Kad jedan označilac pripada nekolikoma vrstama riječi (kao što je to u engleskom jeziku gdje često imenica i glagol imaju isti lik (npr. *cancel* – poništavanje, poništiti, *link* – veza, vezanje), treba uvesti dvije natuknice te ih eventualno razgraničiti gramatičkim odrednicama (npr. *in.*, *gl.*). Njihovu uporabu treba objasniti u uvodu. Navodimo primjere iz rječnika S. Rittgassera.

duplex 1. dupleks, istovremeni dvosmjerni prijenos, 2. dvostruk, dupleksni te rječnika A. Štambuk i sur.

drift 1. strujanje, tjeranje, nošenje, ono što je tjerano, ono što je nošeno 2. pomicanje, klizanje s radne točke, *drift* 3. pomak, otklon 4. strujati, biti tjeran, biti nošen

donor 1. donor, davalac 2. donorski (atom)

drive 1. pogon, pobuda 2. pogoniti, pobudjivati 3. pogonska jedinica, pogonski mehanizam

dump 1. pražnjenje 2. ispisivanje, kopiranje (dijelova memorije) 3. prazniti 4. ispisati

Sve se te natuknice nalaze i u Kiševu rječniku, ali su obrađene samo kao imenice. Ipak i u tom se rječniku nalaze natuknlice

FM 1. (*frequency modulation*), 2. (*frequency-modulated*) 1. frekvencijska modulacija 2. frekvencijski moduliran

te

converse 1. obrnut, protivan 2. suprotnost, protivnost, preobrtanje.

Međutim, u istom je rječniku *record* obrađen u posebnoj natuknici kao imenica, a u posebnoj kao glagol (možda zbog razlike u izgovoru). Razdvoje li se posebne vrste riječi u posebne natuknice, postavlja se pitanje treba li takve natuknice obrojčiti. Budući da se tu ne radi o homonimima (uvjet za homonimiju jest pripadnost istoj vrsti riječi⁸), takve se natuknice ne obrojčuju, već se iza njih navode gra-

⁷ Usp. Kiš 1993.

⁸ Usp. Tafra 1986.

matičke odrednice.

6. U terminološkim se rječnicima obično ne navodi rod ni morfološki oblici. Međutim, ako postoji dvojba (npr. kod imenice *bol*), i te je podatke potrebno navesti (npr. *bol* m. i ž.). U praksi supostoje dva oblika množine imenice *kabel*: *kabeli* i *kablovi*. Budući da je ispravan samo oblik *kabeli*⁹, u rječnicima ga je potrebno navesti.

7. Natuknice u terminološkim rječnicima obično nisu označene naglascima. Taj posao može učiniti samo akcentolog pa praktične mogućnosti često ne dopuštaju da se to učini. Korisno je ipak to učiniti u onih naziva gdje se naglasak znatno koleba, a potrebno ondje gdje je naglasak razlikovno obilježje (*bit*, *bît*).

8. S obzirom na raspored građe, tj. na slijed natuknica rječnici se dijele na abecedne i sustavne. Sustavni se rječnici temelje na razrađenom pojmovnom sustavu, podređeni pojmovi slijede nadređene, nazivi koji označuju dio slijede nazineve koji označuju cjelinu itd. Sustavni rječnici moraju imati i abecedno kazalo da bi se korisnici mogli lakše služiti rječnikom. U praksi su terminološki rječnici gotovo uvijek abecedni (takvi su svi pregledani rječnici), te se tek neke terminološke norme navode u obliku sustavnoga rječnika, npr. ISO 1087 (1990) *Terminologija – rječnik*. U tom je rječniku raspored građe pojmovni, a na kraju je navedeno abecedno kazalo. Pojmovi su raspoređeni prema ovoj shemi:

1. područje primjene
2. jezik i stvarnost
3. pojam
4. definicija
5. nazivlje
6. rječnik
7. računalno podržan terminološki rad
8. teorijski temelji i primjena.

U terminološkoj se literaturi obično navodi da pravi terminološki rječnici trebaju biti sustavnici¹⁰. U praksi rječnici (osim normi) obično imaju abecedni slijed natuknica, jer su takvi rječnici lakši za uporabu. Stoga je najbolje rješenje usustavljeni rječnik. To je rječnik u kojem se definicije temelje na razrađenom pojmovnom sustavu, ali su natuknice raspoređene abecednim slijedom. Takav je rječnik jednostavan za uporabu, a uz to uvažava i sve terminološke zahtjeve.

⁹ Usp. Šarić 1993:84.

¹⁰ Usp. Wüster 1979.

Zaključak

Probleme vezane uz natuknicu u terminološkom rječniku možemo podijeliti u nekoliko skupina:

odabir natuknice

gramatički oblik i lingvistička razina natuknice

oblikovanje natuknice.

Predlaže se da i u terminološkom rječniku, kao što je to uobičajeno i u općem rječniku svaka vrsta riječi ima svoju natuknicu, iako to u pregledanim terminološkim rječnicima najčešće nije slučaj. Natuknica u načelu treba biti naziv, iako se u prijevodnim rječnicima namijenjenim u prvom redu studentima mogu navoditi i natuknice koje imaju samo općejezično značenje, ako se te riječi često nalaze u stručnoj literaturi te ako njihovo navođenje olakšava služenje literaturom na stranom jeziku. Također se mogu navesti i neki vezani leksički morfemi.

Popis analiziranih rječnika

- Bosanac, M., O. Mandić, S. Petković. 1977. *Rječnik sociologije i socijalne psihologije*. Zagreb : Informator.
- Dabac, V. 1970. *Tehnički rječnik*. Zagreb : Tehnička knjiga.
- Filipović, V. (ur.) 1984. *Filozofiski rječnik*. Zagreb : Nakladni zavod Matice hrvatske.
- Gusić, I. 1995. *Matematički rječnik*. Zagreb : Element.
- ISO 1087. 1996. *Terminologija – rječnik*.
- Kiš, M. J. Buljan, S. Vuković, O. Anić. 1993. *Englesko-hrvatski informatički rječnik s računalnim nazivljem*. Zagreb : Školska knjiga.
- Leko, V. (ur.) 1993. *Rječnik bankarstva i financija*. Zagreb : Masmedia.
- Leko, V., N. Mates. 1993. *Rječnik računovodstva i financija*. Zagreb : Masmedia.
- Petz, B. (ur.) 1992. *Psihologiski rječnik*. Zagreb : Prosvjeta.
- Računarski rječnik*. 1990. Zagreb : Naprijed.
- Rittgasser, S., J. Rittgasser 1996. *Njemačko-hrvatski računalni rječnik*. Zagreb : Školska knjiga.
- Hanžeković, M. (ur.) 1992. *Poslovni rječnik*. Zagreb : Masmedia.
- Rocco, F. (ur.) 1993. *Rječnik marketinga*. Zagreb : Masmedia.
- Šijak, A., D. Lončarek. 1993. *Informatički rječnik*. Varaždin : Tiskara Varteks.
- Štambuk, A. (i dr.) 1991. *Rječnik elektronike: englesko-hrvatski i hrvatsko-engleski*. Split : Logos.
- Štambuk, A. (i dr.) *Objasnidbeni elektronički rječnik* (radni materijal)
- Vojvoda, S. *Hrvatsko-engleski informatički rječnik* (radni materijal)

Literatura

- Hudeček, L. M. Mihaljević. 1996. Višečlani odnosi u nazivlju i njihova leksikografska obradba. *Rasprave Zavoda za hrvaski jezik* 22 (u tisku)
- ISO 704. 1987. *Terminološka načela i metode*
- Mihaljević, M. 1991. Višerječne natuknice i podnatuknice u jednojezičnom općem rječniku hrvatskoga jezika. *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik* 17, 133–144.
- Mihaljević, M., Lj. Šarić. 1995. Obradba istoznačnica u hrvatskim terminološkim rječnicima. *Filologija* 24–25, 253–258.
- Mihaljević, M. 1994. Struktura rječničkoga članka u terminološkim rječnicima. *Filologija* 22–23, 87–90.
- Šarić, Lj. 1993. Rastezanje ili vučenje; kabeli ili kablovi. *Polimeri* 3, 84.
- Tafra, B. 1994. Gramatički kriteriji za rječničku natuknicu. *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik* 20, 299–312.
- Wüster, E. 1979. *Einführung in die Allgemeine Terminologielehre und Terminologische Lexicographie*. Wien : Springer Verlag.
- Zgusta, L. 1971. *Manual of Lexicography*. Prague : Academia, The Hague : Mouton.

Entry words in terminological dictionaries

Summary

In the paper the author analyzes problems connected with the selection of entry words, as well as their lexicographic treatment. She analyzes some most common mistakes that occur in some Croatian terminological dictionaries and gives rules that could help the authors of future terminological dictionaries.